

Inhoudsopgave

<i>Inhoudsopgave</i>	<i>1</i>
<i>Kerstgroet en Nieuwjaarswens</i>	<i>2</i>
<i>Agenda</i>	<i>3</i>
<i>Evenementen overzicht</i>	<i>3</i>
<i>Op stap met het zilveren damescomité</i>	<i>4</i>
<i>De Pen (door Jan Schurer)</i>	<i>7</i>
<i>De Jarigen van deze maand</i>	<i>9</i>
<i>Mop van de maand</i>	<i>9</i>
<i>Wist u dat ...</i>	<i>10</i>
<i>Nieuwe spelende leden</i>	<i>11</i>
<i>Een geweldig bouwproject</i>	<i>12</i>

Kerstgroet en Nieujaarswens

2004, een bewogen jaar.

December is een maand om stil te staan bij gebeurtenissen,
die een indruk hebben achtergelaten,
bij fijne en minder leuke momenten.

Zoals elk jaar stoppen er leden met het actief musiceren.

De maatschappelijke veranderingen gaan ook niet voorbij aan onze fanfare.

Er is een breed scala van aanbod aan vertier, waardoor het musiceren op de tweede plaats of zelfs helemaal in het gedrang komt.

Begin van dit jaar is een werkgroep van start gegaan die zich bezig houdt met de toekomst van onze fanfare. Deze commissie heeft inmiddels haar advies aangeboden aan het bestuur.

Een belangrijk punt waar geen commissie of werkgroep iets aan kan verbeteren is de **mentaliteit**, die begint immers bij onszelf.

En ik denk dat hier de kern van het verhaal ligt. We storen ons op dit moment aan alles wat er in onze ogen verkeerd gaat. Slecht repetitie bezoek, de partij niet kennen, niet afmelden en ga zo maar door, hoort niet bij Victoria; dit vinden wij allemaal niet normaal. Wij hebben weinig oog meer voor hetgeen wij ooit als hobby begonnen zijn.

Een neerwaartse spiraal dienen wij te voorkomen; het is belangrijk voor eenieder die het muziek maken als hobby uitoefent, om te proberen hieraan een eind te maken.

Als wij nu de zaak eens door een andere bril bekijken, dan zien wij een fanfare die in een optocht in Waubach de show steelt. En wat te zeggen van de jeugd die onze vereniging "verkoopt" waardoor vanuit elders jeugd naar Rimborg komt en het gezellig vindt ook nog. Of kanjers van leerlingen die door onze opleiding of via muziekschool zo langzamerhand een toontje meespelen.

Laten wij met z'n allen de muzikale draad weer oppakken en weer plezier krijgen in onze hobby.

Kom op Victoria !!!

Ik wens u namens het bestuur van fanfare Victoria fijne feestdagen en een voorspoedig 2005!

Henry Rutten
Voorzitter

Agenda

Januari 2005						
Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr	Za
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27 Nieuwsbrief	28	29

Evenementen overzicht

Januari

- 2 Nieuwjaarsconcert
- 29 Familiedag
- 30 Kinderkarnaval

Februari

- 6 Karnavalsoptocht

Op stap met het zilveren damescomité

Eindelijk was het dan zover, Op dinsdag 26 okt 2004 kregen de dames van het damescomité

b.g.v. hun 25 jarig jubileum een gezellig uitstapje aangeboden door de fanfare. Omdat men de dames niet alleen op pad wilde sturen, mochten hun wederhelften ook mee.

Het werd een gezellige reis, waarbij er veel te genieten viel.

Daarom een opgetekend verslag van onze correspondent ter plaatse én bovendien een van de deelnemers van dit evenement, annex preuvenement.

Het “geplaande” vertrek om 12.00 uur vindt, volgens goed Rimburgs gebruik, om 12.20 uur plaats. De “koetsier” van de gesponsorde bus uit Waubach is niemand minder dan de voorzitter, onze Henry (applaus!). Met Hilde en Thei, Annie en Ad, Annie en Piet wordt koers gezet naar Corrie en Leo. Hier zullen zich de “elite-troepen”, te weten beschermheer Guus en Gerda en Karla met Sjang in de luxe-stationcar bij het gezelschap voegen.

Aan het stuur Gerthie, PM....MP. (“Penning-Meester.... Mit-Potmennee”).

Het wordt alleen een beetje later. (Reden? “Opmaken” van de dames??).

Tijdens de rit via Wittem wordt aan Henry gevraagd, of hij hulp nodig heeft om die oudjes uit de bus te krijgen. D'r Henry: “Dat geeft 't nit, dat zint ja jong tonielsjpillere!” Om 14.00 uur arriveert men in het bruin restaurant “Moeder de Gans” te Teuven (B).

De tafels zijn reeds gedekt. Het eten wordt gebracht op “ee hote brett, doa-op inne krop sjlaat mit alles drop en draa, twië labbe boeresjink, twië veer-ecke kiës en ee knepke sjtinkkiës en oppene dusj gow botter en broöd”.

Om het eten een beetje te “loate zakke” wordt het dorp Teuven bewandeld. Er zijn slechts 2 uitvallers. Hierna wordt bier geproefd. (In Herberg Moeder de Gans zijn 100 soorten bier verkrijgbaar, waarvan 20 op vat!) Bierprofessor is ene Sjef van Reymerstok, een heel gezellige vent, die jarenlang vertegenwoordiger is geweest bij “Schwarzkopf-Shampo (22 jaar) !!!! Nu is hij circa 7 jaar “bierprateur” bij Moeder de Gans.

Iedereen geniet van de sappige uitleg, maar nog meer van het bier.

Sjef waagt zich op glad ijs, als op een gegeven moment de Gulpener Brouwerij te berde wordt gebracht. Hét moment voor onze Leo om in het geweer te komen. Hij kan Sjef op brouwtechnisch en commercieel terrein nog heel wat leren. Daar zijn beide deskundigen erg blij mee. Na het tapbier komt het flessenbier op tafel. (Westmalle 7% en Rochefort 9,2%).

Sjef opent de flesjes bier met de “vreugdewipper”.

Voor de duidelijkheid een vreugdewipper is een flessenopener, die de Broeders of Paters van de orde der Trappisten zo noemen om hun flesjes trappistenbier te openen.

Het Rimburgse gezelschap toont haar eigen vreugde met een welgemeend gezongen "ein Prosit". De gezellige middag wordt afgesloten met een voortreffelijk koud buffet.

Op de parkeerplaats bij het vertrek naar huis loopt een prachtige veelkleurige kat, die bij onze voorzitter de volgende opmerking ontlokt : "Wenste mich onger de reër kunst hat geliek inne va uch inne sjunne Perzische teppich vuur in gen hoes verdeend !" Het wegsprintende dier heeft kennelijk deze Kerkraadse uitdrukking begrepen en Corrie en Leo nodigen "d'r ganse verein" nog bij hen thuis uit voor een laatste "afdronk".

De hele dag is fantastisch verlopen, ook mede door het prachtige weer. En volgens onze vaste correspondent "houw doa d'r Blasinandus va Vinkeroa vuur gezurgd".

Hij wil namens het damescomité met aanhang een hartelijk dankjewel overbrengen naar de organisatie en de hele Victoria-familie.

Piet Nickel

“Effe sjtillekes bloaze“, mit d'r Blasinandus.

H. BLASINANDUS VAN VINKEROA

Terug van een korte adempauze, terug van een korte maar hevige retraite in zeer warme oorden. Terug in het koude Wormdal.

Weer effe inleven. Er is in die tussentijd weer van alles gebeurd.

Daar krijg je het nog kouder van.

Gelukkig zijn er ook hartverwarmende activiteiten.

Mijn confrater, de Heilige Nicolaas, was er weer om de kleinen en groten

te verblijden met zijn gaven. En er wordt mooie muziek geïmproviseerd voor het naderend Kerstfeest.

Ook de aankomende leden mogen meedoen op Tweede Kerstdag. Goed zo, een fijne ervaring op jeugdige leeftijd die beslist nog lang zal doorwerken.

Verder “mijter af” voor de enthousiaste leden van het Kerstnachtgilde.

Het zal wel niet meevallen, om alweer de zoveelste Korn, wijn of een ander geestverruimend drankje af te slaan of om een bokworst, toastje of kop soep te moeten nuttigen..

Gelukkig heeft het jonge Victoriaans grut genoeg “appetiet” om naast het voortreffelijk blaaswerk ook deze klus te klaren. Dames en heren, denk wel aan de ‘stille’ passages en luister vooral naar de opperherder Franciscus van ‘d'r Delleweg”.

En niet te luidruchtig op sommige gedeeltes, er moet ook nog geslapen worden.

Mag ik tot slot de gehele Victoria-familie een gezegend Kerstfeest en vooral veel “oam” en een “blaasrijk” 2005 toewensen .

“Bloast Uch get.....en....tot bloasens !” zeet d'r Hillige Blasinandus va Vinkeroa.

De Pen (door Jan Schurer)

Dankzij Harold Peters is de pen aan mij doorgegeven. Hij heeft niet eens gevraagd of ik tijd heb, maar ja, zo is de continuïteit van deze rubriek ook alweer even gegarandeerd.

Ruim 65 jaar geleden ben ik geboren. Ik ben gehuwd met Ine en wij wonen in de Oude Hopel in een kluster van 14 huizen in het buitengebied van Landgraaf.

Frans met Monique, Marion met Mano en Luc met Marion zijn mijn kinderen. Zij hebben gezorgd voor zes hele fijne kleinkinderen.

Opa Guus heeft Eric, de oudste van de zes, opgeleid om bij Victoria mee te gaan musiceren. Hopelijk gaan we er met zijn allen veel plezier aan beleven.

Plezier, dat moet voor iedereen tot een van de belangrijkste doelstellingen behoren binnen onze vereniging: Samen musiceren en daar plezier aan beleven!

Toen ik 50 jaar geleden bij Victoria ben begonnen was ik trots, dat ik bij zo'n fijne vereniging lid mocht worden.

Victoria had destijds een zogenaamde blaaskapel, die de muziek voor de kermisdinsdagavondbal verzorgde. Piet Nickel had in die tijd de muzikale leiding van de blaaskapel en er was toen niemand die achter de dikke trom wilde gaan zitten. Het drumstel van toen was de grote trom en de concerttrom van de fanfare. Dat was alles.

We liepen 's zondags naar de hoogmis en Piet sprak met nog een paar anderen over het kermisbal. Hoe moest dat nou, wie moest achter de trom gaan zitten? Destijds speelde ik een beetje gitaar en opeens zei Piet heel overtuigd: "Jan, als jij gitaar kunt spelen, kun je ook de maat op de trom slaan!" En zo is het gekomen.....

Op die dinsdagavond zat ik achter de trom.

Later kreeg ik van de oudste broer van Piet, Hans Nickel z.g. les op een alto en daarna cor.

Uiteindelijk is dat allemaal niks geworden en toen Joep Hanssen, in die tijd de man achter de grote trom als gevolg van de zeer ernstige ziekte van zijn eerste vrouw thuis niet gemist kon worden, vroeg dirigent Guus Erkens mij, of ik de grote trom wilde slaan.

Eerlijk gezegd was dit voor mij best gunstig, want ik studeerde naast mijn werk en had niet zo gek veel tijd om te repeteren. Dat heb ik toen aan Frans, Marion en Luc overgelaten en hoor die nu maar eens blazen, dat hebben ze van mij, want ik ben het kwijt!!

Toch heb ik samen met anderen ook nog wel meerdere dingen gedaan. Op een reis naar Bad Godesberg hoorden we, dat Frans Nickel een nieuwe bas nodig had, echter de vereniging had geen geld. "Nou bestuur", zeiden we, "als U het goed vindt, organiseren wij een vlooiemarkt". Zo had Victoria in 1972 haar eerste vlooiemarkt.Frans Nickel kreeg zijn bas, want de opbrengst was ruim voldoende.

Leo Hanssen, toendertijd secretaris van onze vereniging, had mij al enkele keren gepolst of ik bij het bestuur wilde komen. Toen meester Stohr z.g., hij was vice-voorzitter, als hoofd der school uit Rimborg vertrok, kwam Leo andermaal met zijn vraag.

Ik studeerde toen nog, ook weer naast mijn werk, aan de R.W.T.H.

Aken, maar ik hoefde niet lang meer en dus kwam ik bij het bestuur.

Uiteindelijk heb ik 17 jaar als voorzitter gefungeerd. We hebben in die tijd met veel plezier heel wat dingen georganiseerd.

In die tijd kon nog heel veel, misschien omdat er meer gemeenschapszin in Rimborg was en er minder individueel en formeel gehandeld werd.

Hopelijk zullen de inwoners van Rimborg en vooral de nieuwkomers zich eens wat meer betrokken gaan voelen bij het verenigingsleven en bij alles wat er op dat gebied gebeurt.

Dat verhoogt ook het woongenot. Het is voor Victoria, maar ook voor Rimborg, niet goed dat momenteel van de spelende leden slechts ¼ deel in Rimborg woont.

Ik hoop dat we binnen Victoria positief blijven denken met als doelstelling samen musiceren, samen werken en samen plezier beleven! Alvast een Zalig Kerstfeest en een gezond 2005.

De pen geef ik door aan Paul Kaesler,

De Jarigen van deze maand

December

20 Sjang Kremers

Januari

17 Alexandra Peters

Allen van Harte Proficiat En nog vele muzikale jaren toegewenst

Mop van de maand

Twee jagers komen in de bar aan de praat. De een zegt, dat hij veel succes heeft op de berenjacht. De ander is nieuwsgierig en wil wel eens weten hoe dat kan. De succesvolle jager : “Daar heb ik een bepaalde formule voor ontdekt. Ik zoek het hol van een beer, ga ervoor zitten en fluit, totdat er vanuit het hol een gebrom klinkt. Even later komt de beer naar buiten en het enige wat ik maar hoef te doen is hem doodschieten.”

Enige tijd later ontmoeten de twee elkaar weer in dezelfde bar. De een zit van onder tot boven in het verband. “Wat is er in godsnaam met met jou gebeurd ?”vraagt de ander verbaasd.

“Ik heb precies gedaan, wat jij gezegd hebt. Ik had eindelijk een heel groot hol gevonden, ben ervoor gaan zitten en heb gefloten. Van binnenuit werd er teruggefloten. Ik floot nog een keer en de rest weet ik niet meer zo goed.....het schijnt de sneltrein te zijn geweest !!!!”

Wist u dat ...

dat er een commissie zich na de jaarvergadering actief heeft beziggehouden met het toekomstbeeld van onze fanfare ?

dat zij vele vergader-uren achter de rug hebben ?

dat hun eindrapport inmiddels aangeboden is aan het bestuur.

Dat, samen met de commissieleden, het rapport op dinsdag 11 januari as. zal worden besproken.

dat daarna een bijeenkomst wordt georganiseerd met alle leden..

dat we er zeker van zijn, dat er een toekomst is voor Victoria.

dat die er misschien “anders” gaat uitzien.

dat Victoria alleen kan blijven bestaan met de inzet en betrokkenheid van alle leden.

dat dit al heel “oude” beginselen zijn, die voor alle tijden en voor iedere vereniging gelden,

dus ook voor onze bijna 114-jarige fanfare.

dat de oprichting plaatsvond op 6 januari (Driekoningen) 1891 en we dit feit ieder jaar herdenken op de familiedag.

dat die in 2005 op 29 januari zal worden georganiseerd en u dit reeds op uw kalender kunt noteren.

Nieuwe spelende leden

Twee nieuwe leden hebben plaatsgenomen binnen onze fanfare.

Pamela Kleikers met sax-alt en Katharina Dresen met sax-sopraan zijn ongetwijfeld een aanwinst en versterking voor het saxofoonregister.

Pamela woont in Waubach en Katharina uit Rimburch is opgeleid door Leo Hanssen.

We wensen beide jongedames veel succes, maar vooral veel plezier in het samen musiceren.

Een geweldig bouwproject

Ingezonden door Pierre Peters

